

Risale-i Nur'un kerametinin tevafukat cinsinden kesretle vuku bulması, yani eskideki gibi evliyanın kerameti nev'inden olmamasının hikmeti nedir?

Cenâb-ı Hak, kemâl-i rahmet ve kereminden, Kur'ân'a ve imana hizmetle meşgul olan bizleri teşvik ve kulûbumuzu tatmin için, bir ikram-ı Rabbânî ve bir ihsan-ı İlâhî suretinde hizmetimizin makbuliyetine alâmet ve yazdığımız hak olduğuna işaret-i gaybiye nev'inden, bütün risalelerimizde ve bilhassa Mu'cizât-ı Ahmediye ve İ'câz-ı Kur'ân ve Pencereler risalelerinde, tevafukat-ı gaybiye nev'inde bir letâfet ihsan etmiştir.

Evet, her dönemin bir ilcaatı ve bir hükmü vardır. Ve fikir ve eserler de bu ilcaat ve hükmün muktezasına göre şekillenip tezahür eder.

Eski dönemlerde akıldan ziyade hissiyat hükmediyordu. Bu sebeple o dönemin fikir erbabı ve âlimleri hissiyata göre eserler yazıyorlardı. Bazen hissî bir keramet göstermek bir kitaptan daha büyük bir tesir bırakıyordu. Ama günümüzde asır başkalaşmış, insanlar değişmiş, hissiyattan ziyade akıl hükmünü icra eder hale gelmiştir. Bu sebeple fikirler, eserler ve davranışlar da buna göre şekillenmiştir. Bu dönemde bin kerametın yaptığı tesiri, bir eser ya da bir fikir yapar hale gelmiştir. Elbette bu zamanda gösterilen kerametlerin cinsi, zamanın ilcaat ve lüzumuna göre olacaktır. Risale-i Nurlarda cereyan eden kerametlerin ekseriyetle ilmî ve kitabî olmasının hikmeti budur.

Netice olarak; nasıl fikir ve eserler zamanın hükmüne ve şartlarına uygun oluyor ise, aynı şekilde kerametler de asrın hükmüne göre oluyor.